

UREDBA (EU) 2019/630 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. aprila 2019****o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vzpostavitev celovite strategije za obravnavo nedonosnih izpostavljenosti je za Unijo pomemben cilj pri prizadevanjih za povečanje odpornosti finančnega sistema. Čeprav so za obravnavo nedonosnih izpostavljenosti odgovorne predvsem banke in države članice, imajo zmanjšanje sedanjega velikega obsega nedonosnih izpostavljenosti, preprečevanje njihovega pretiranega kopičenja v prihodnosti in preprečevanje sistemskih tveganj v nebančnem sektorju nedvomno tudi razsežnost Unije. Glede na medsebojno povezanost bančnih in finančnih sistemov v Uniji, kjer banke poslujejo v več jurisdikcijah in državah članicah, obstaja precej možnosti za učinke prelivanja za države članice in za Unijo kot celoto, tako v smislu gospodarske rasti kot finančne stabilnosti.
- (2) Finančna kriza je povzročila kopičenje nedonosnih izpostavljenosti v bančnem sektorju. Recesija, ki je sledila, in padec cen stanovanjskih nepremičnin sta znatno vplivala na potrošnike. Pri reševanju vprašanja nedonosnih izpostavljenosti je bistveno, da se zaščitijo pravice potrošnikov v skladu z ustreznim pravom Unije, kot sta direktivi 2008/48/ES ⁽⁴⁾ in 2014/17/EU ⁽⁵⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Direktiva 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ spodbuja podjetja in javne organe k takojšnjemu plačevanju ter prispeva k preprečevanju kopičenja nedonosnih izpostavljenosti, kot smo mu bili priča v letih finančne krize.
- (3) Povezan finančni sistem bo povečal odpornost ekonomske in monetarne unije na škodljive pretrese, saj bo olajšal čezmejno delitev tveganj v zasebnem sektorju, hkrati pa zmanjšal potrebo po javni delitvi tveganj. Da bi Unija lahko dosegla te cilje, bi morala dokončati bančno unijo in nadalje razviti unijo kapitalskih trgov. Preprečevanje morebitnega kopičenja nedonosnih izpostavljenosti v prihodnosti je bistveno za krepitev bančne unije, saj je pomembno za zagotavljanje konkurence v bančnem sektorju, ohranjanje finančne stabilnosti in spodbujanje kreditiranja, da se v Uniji ustvarijo nova delovna mesta in rast.
- (4) V svojem akcijskem načrtu za reševanje problema slabih posojil v Evropi je Svet 11. julija 2017 pozval različne institucije, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za nadaljnje zmanjšanje velikega števila nedonosnih izpostavljenosti v Uniji in preprečevanje njihovega kopičenja v prihodnosti. Akcijski načrt določa celovit pristop s poudarkom na

⁽¹⁾ UL C 79, 4.3.2019, str. 1.

⁽²⁾ UL C 367, 10.10.2018, str. 43.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. aprila 2019.

⁽⁴⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).

⁽⁶⁾ Direktiva 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (UL L 48, 23.2.2011, str. 1).

kombinaciji dopolnjujočih se ukrepov politike na štirih področjih: (i) nadzor; (ii) strukturne reforme okvirov za insolventnost in izterjavo dolgov; (iii) razvoj sekundarnih trgov za problematična sredstva; (iv) spodbujanje prestrukturiranja bančnega sistema. Ukrepe na teh področjih bi bilo treba sprejeti na ravni Unije in na nacionalni ravni, kadar je to primerno. Komisija je podobno namero napovedala v svojem sporočilu o dokončanju bančne unije z dne 11. oktobra 2017, v katerem je pozvala k pripravi celovitega svežnja za reševanje vprašanja nedonosnih kreditov v Uniji.

- (5) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾ skupaj z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾ tvori pravni okvir, ki ureja bonitetna pravila za kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu skupaj: institucije). Uredba (EU) št. 575/2013 med drugim vsebuje določbe, ki se neposredno uporabljajo v institucijah za določitev njihovega kapitala. Zato je treba obstoječa bonitetna pravila v Uredbi (EU) št. 575/2013, ki se nanašajo na kapital, dopolniti z določbami, ki zahtevajo odbitek od kapitala, če za nedonosne izpostavljenosti ni zadostnega kritja z oslabitvami in rezervacijami ali drugimi prilagoditvami. Takšna zahteva bi dejansko vzpostavila bonitetni varovalni mehanizem za nedonosne izpostavljenosti, ki bi se uporabljal enotno za vse institucije v Uniji in bi veljal tudi za institucije, ki so dejavne na sekundarnem trgu.
- (6) Bonitetni varovalni mehanizem pristojnim organom ne bi smel preprečiti izvajanja nadzorniških pooblastil v skladu z Direktivo 2013/36/EU. Kadar pristojni organi po preučitvi vsakega primera posebej ugotovijo, da kljub uporabi bonitetnega varovalnega mehanizma za nedonosne izpostavljenosti, vzpostavljenega s to uredbo, nedonosne izpostavljenosti določene institucije nimajo zadostnega kritja, bi morali imeti možnost uporabiti nadzorniška pooblastila iz Direktive 2013/36/EU, vključno s pooblastilom, da od institucij zahtevajo uporabo posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika kapitalskih zahtev. Zato je mogoče, da pristojni organi za namen zagotavljanja zadostnega kritja za nedonosne izpostavljenosti v posameznih primerih presežejo zahteve iz te uredbe.
- (7) Zaradi uporabe bonitetnega varovalnega mehanizma je primerno v Uredbo (EU) št. 575/2013 uvesti jasen sklop pogojev za razvrščanje nedonosnih izpostavljenosti. Ker so že v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014 ⁽⁹⁾ določena merila v zvezi z nedonosnimi izpostavljenostmi za namene nadzorniškega poročanja, je primerno, da razvrščanje nedonosnih izpostavljenosti temelji na obstoječem okviru. Izvedbena uredba (EU) št. 680/2014 se nanaša na neplačane izpostavljenosti, kot so opredeljene za namene izračuna kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, in oslabljene izpostavljenosti na podlagi veljavnega računovodskega okvira. Ker bi lahko ukrepi restrukturiranja vplivali na to, ali se izpostavljenost razvrsti kot nedonosna, so merila za razvrščanje dopolnjena z jasnimi merili za vpliv ukrepov restrukturiranja. Cilj ukrepov restrukturiranja bi moral biti, da kreditojemalec znova postane in ostane redni donosni plačnik, ukrepi pa bi morali biti skladni s pravom Unije o varstvu potrošnikov in zlasti z direktivama 2008/48/ES in 2014/17/EU, vendar bi lahko imeli različne razloge in posledice. Zato je primerno določiti, da ukrep restrukturiranja, ki se odobri za nedonosno izpostavljenost, ne bi smel povzročiti, da se ta izpostavljenost ne bi razvrstila več kot nedonosna, razen če so izpolnjena nekatera stroga merila za prenehanje take razvrstitve.
- (8) Dlje časa, ko je izpostavljenost nedonosna, manjša je verjetnost, da bo poplačana. Zato bi se moral tisti del izpostavljenosti, ki bi moral biti krit z oslabitvami in rezervacijami, drugimi prilagoditvami ali odbitki, sčasoma povečevati po vnaprej določenem časovnem razporedu. Za nedonosne izpostavljenosti, ki jih je institucija kupila, bi se moral kot začetni datum časovnega razporeda šteti datum, na katerega je bila nedonosna izpostavljenost prvotno razvrščena kot nedonosna, in ne datum njenega nakupa. Zato bi moral prodajalec kupca obvestiti o datumu, na katerega je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.
- (9) Pri izračunu posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja bi bilo treba upoštevati delne odpise. V izogib dvojnemu številu odpisa je treba uporabiti bruto knjigovodsko vrednost izpostavljenosti pred delnim odpisom. Vključitev delnih odpisov na seznam postavk, ki jih je mogoče uporabiti za izpolnjevanje zahtev varovalnega mehanizma, bi morala institucije spodbuditi k pravočasnemu priznavanju odpisov. Za nedonosne izpostavljenosti, ki jih je institucija kupila po ceni, ki je nižja od zneska, ki ga dolguje dolžnik, bi moral kupec razliko med nakupno ceno in zneskom, ki ga dolguje dolžnik, obravnavati enako kot delni odpis za namene bonitetnega varovalnega mehanizma.

⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽⁹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

- (10) Pri zavarovanih nedonosnih izpostavljenostih se na splošno pričakujejo manj pomembne izgube kot pri nezavarovanih nedonosnih izpostavljenostih, saj ima institucija na podlagi kreditnega zavarovanja, s katerim je zavarovana nedonosna izpostavljenost, poleg splošne terjatve do neplačnika še posebno terjatev iz naslova zastavne pravice na sredstvu ali do tretje osebe. V primeru nezavarovane nedonosne izpostavljenosti bi bila na razpolago samo splošna terjatev do neplačnika. Ker je pričakovana izguba pri nezavarovanih nedonosnih izpostavljenostih večja, bi bilo treba uporabljati strožji časovni raspored.
- (11) Izpostavljenost, ki je samo deloma krita z ustreznim kreditnim zavarovanjem, bi bilo treba v kritem delu šteti za zavarovano, v nekritem delu pa za nezavarovano. Da bi določili, katere dele nedonosnih izpostavljenosti je treba obravnavati kot zavarovane ali nezavarovane, bi bilo treba uporabiti merila primernosti kreditnih zavarovanj ter merila za določitev, kaj pomeni v celoti in popolnoma zavarovano s hipotekami, ki se uporabljajo za namene izračuna kapitalskih zahtev, v skladu z ustreznim pristopom na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z ustrežno prilagoditvijo vrednosti.
- (12) Ne glede na razlog za nastanek nedonosne izpostavljenosti bi bilo treba uporabiti enak časovni raspored. Bonitetni varovalni mehanizem bi bilo treba uporabljati na ravni posamezne izpostavljenosti. Za nezavarovane nedonosne izpostavljenosti bi bilo treba uporabiti trileten časovni raspored. Da bi institucije in države članice lahko izboljšale učinkovitost postopkov prestrukturiranja ali izterjave ter da bi se upoštevalo, da bodo imele nedonosne izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, in stanovanjski krediti, za katere jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je opredeljen v Uredbi (EU) št. 575/2013, preostalo vrednost dlje časa po tem, ko je kredit razvrščen kot nedonosen, je ustrezno določiti devetleten časovni raspored. Za druge zavarovane nedonosne izpostavljenosti bi se moral uporabljati sedemletni časovni raspored, da se zagotovi polno kritje.
- (13) Za namen uporabe ustreznega faktorja kritja bi bilo treba omogočiti, da se upoštevajo ukrepi restrukturiranja. Natančneje, izpostavljenost bi morala biti še naprej razvrščena kot nedonosna, vendar bi morala zahteva za kritje ostati nespremenjena še za eno dodatno leto. Zato bi se moral faktor, ki bi se uporabljal v letu, v katerem je bil odobren ukrep restrukturiranja, uporabljati dve leti. Če je izpostavljenost po izteku dodatnega leta še vedno nedonosna, bi bilo treba določiti ustrezní faktor tako, kot da ni bil odobren ukrep restrukturiranja, ob upoštevanju datuma, na katerega je bila izpostavljenost prvotno razvrščena kot nedonosna. Ker odobritev ukrepov restrukturiranja ne bi smela privedi do arbitraže, bi bilo treba navedeno dodatno leto dovoliti le za prvi ukrep restrukturiranja, ki je bil odobren po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna. Poleg tega se zaradi enoletnega obdobja, v katerem faktor kritja ostane nespremenjen, ne bi smel podaljšati časovni raspored oblikovanja oslabitev in rezervacij. Posledično kakršen koli ukrep restrukturiranja, ki se odobri v tretjem letu po razvrstitvi nezavarovane izpostavljenosti kot nedonosne ali v sedmem letu po razvrstitvi zavarovane izpostavljenosti kot nedonosne, ne bi smel odložiti oblikovanja polnega kritja za nedonosne izpostavljenosti.
- (14) Za zagotovitev uporabe preudarnega pristopa pri vrednotenju kreditnega zavarovanja nedonosnih izpostavljenosti, ki jih imajo institucije, bi moral Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA) preučiti, ali bi bila potrebna skupna metodologija, zlasti glede predpostavk v zvezi z možnostjo poplčila in izvršljivostjo, in jo po potrebi pripraviti ter po možnosti vanjo vključiti tudi minimalne zahteve za prevrednotenje kreditnega zavarovanja v smislu rokov.
- (15) Da bi omogočili nemoten prehod na nov bonitetni varovalni mehanizem, se nova pravila ne bi smela uporabljati za izpostavljenosti, ki so nastale pred 26. aprilom 2019.
- (16) Za zagotovitev, da se spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013, uvedene s to uredbo, začnejo uporabljati pravočasno, bi morala ta uredba začeti veljati dan po dnevu objave v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (17) Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) v členu 36(1) se doda naslednja točka:

„(m) ustrezní znesek nezadostnega kritja za nedonosne izpostavljenosti.“;

(2) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 47a

Nedonosne izpostavljenosti

1. Za namene točke (m) člena 36(1) izpostavljenost vključuje katero koli od naslednjih postavk, če niso zajete v trgovalni knjigi institucije:

- (a) dolžniški instrument, ki vključuje dolžniški vrednostni papir, kredit, drugo finančno sredstvo in vlogo na vpogled;
- (b) prevzeto obveznost iz kreditov, dano finančno poroštvo ali kakršno koli drugo preklicno ali nepreklicno prevzeto obveznost, razen prevzetih kreditnih obveznosti, ki se lahko kadar koli brezpogojno prekličejo brez predhodnega obvestila ali pri katerih pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti kreditnojemalca.

2. Za namene točke (m) člena 36(1) je vrednost izpostavljenosti dolžniškega instrumenta njegova knjigovodska vrednost pred upoštevanjem posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105, zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1), drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z izpostavljenostjo ali delnih odpisov, ki jih je institucija izvedla, odkar je bila izpostavljenost zadnjič razvrščena kot nedonosna.

Za namene točke (m) člena 36(1) vrednost izpostavljenosti dolžniškega instrumenta, kupljenega po ceni, ki je nižja od zneska, ki ga dolguje dolжник, predstavlja razliko med nakupno ceno in zneskom, ki ga dolguje dolжник.

Za namene točke (m) člena 36(1) se šteje, da je vrednost izpostavljenosti prevzete obveznosti iz kreditov, danega finančnega poroštva ali kakršne koli druge prevzete obveznosti, kot so navedene v točki (b) odstavka 1 tega člena, njena nominalna vrednost, ki predstavlja največjo izpostavljenost institucije kreditnemu tveganju brez upoštevanja kakršnega koli stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja. Nominalna vrednost prevzetih obveznosti iz kreditov je nečrpani znesek, za katerega se je institucija zavezala, da ga bo posodila, in nominalna vrednost danega finančnega poroštva je najvišji znesek, ki bi ga subjekt moral plačati, če bi bilo poroštvo unovčeno.

Nominalna vrednost iz tretjega pododstavka tega odstavka ne upošteva posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105, zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1), ali drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z izpostavljenostjo.

3. Za namene točke (m) člena 36(1) se kot nedonosne razvrstijo naslednje izpostavljenosti:

- (a) izpostavljenost, za katero se šteje, da je prišlo do neplačila v skladu s členom 178;
- (b) izpostavljenost, za katero se šteje, da je oslABLJENA v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;
- (c) izpostavljenost v poskusnem obdobju v skladu z odstavkom 7, če so odobreni dodatni ukrepi restrukturiranja ali če je izpostavljenost zapadla več kot 30 dni;
- (d) izpostavljenost v obliki prevzete obveznosti, ki, če bi bila črpana ali uporabljena kako drugače, verjetno ne bi bila odplačana v celoti, ne da bi se unovčilo zavarovanje s premoženjem;
- (e) izpostavljenost v obliki finančnega poroštva, ki ga bo verjetno unovčila stranka, ki je prejela poroštvo, tudi kadar osnovna izpostavljenost, ki je zavarovana s poroštvom, izpolnjuje merila, da se šteje kot nedonosna.

Kadar ima institucija bilančne izpostavljenosti do dolžnika, ki so zapadle več kot 90 dni in ki predstavljajo več kot 20 % vseh bilančnih izpostavljenosti do tega dolžnika, se za namene točke (a) šteje, da so vse bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti do tega dolžnika nedonosne.

4. Izpostavljenosti, za katere ni bil izveden ukrep restrukturiranja, se ne razvrščajo več kot nedonosne za namene točke (m) člena 36(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) izpostavljenost izpolnjuje izstopna merila, ki jih institucija uporablja za prenehanje razvrstitve izpostavljenosti kot oslABLJENE v skladu z veljavnim računovodskim okvirom kot neplačane v skladu s členom 178;
- (b) dolžnikov položaj se je izboljšal do te mere, da institucija ocenjuje, da bo odplačilo verjetno izvedeno v celoti in pravočasno;
- (c) dolжник nima nobenega zneska z zamudo več kot 90 dni.

5. Če se nedonosna izpostavljenost razvrsti kot nekratkoročno sredstvo v posesti za prodajo v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, se za namene točke (m) člena 36(1) še naprej razvršča kot nedonosna izpostavljenost.

6. Nedonosne izpostavljenosti, za katere je bil izveden ukrep restrukturiranja, se ne razvrščajo več kot nedonosne za namene točke (m) člena 36(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) izpostavljenosti niso več v položaju, v katerem bi se razvrščale kot nedonosne na podlagi odstavka 3;
- (b) najmanj eno leto je minilo od dneva, ko so bili odobreni ukrepi restrukturiranja, oziroma od dneva, ko so se izpostavljenosti razvrstile kot nedonosne, odvisno od tega, kaj je nastopilo pozneje;
- (c) po uporabi ukrepov restrukturiranja ni nobenih zapadlih zneskov, institucija pa na podlagi analize dolžnikovega finančnega položaja ocenjuje, da bo odplačilo verjetno izvedeno v celoti in pravočasno.

Ne šteje se kot verjetno, da bo odplačilo izvedeno v celoti in pravočasno, razen če je dolžnik redno in pravočasno plačeval zneske, ki so enaki enemu od naslednjih zneskov:

- (a) znesku, ki je zapadel, preden je bil odobren ukrep restrukturiranja, če so obstajali zapadli zneski,
- (b) znesku, ki je bil odpisan v okviru odobrenih ukrepov restrukturiranja, če niso obstajali zapadli zneski.

7. Kadar se nedonosna izpostavljenost preneha razvrščati kot nedonosna na podlagi odstavka 6, za tako izpostavljenost velja poskusno obdobje, dokler niso izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) najmanj dve leti sta pretekli od datuma, ko je bila izpostavljenost, za katero je bil uporabljen ukrep restrukturiranja, ponovno razvrščena kot donosna;
- (b) vsaj v polovici poskusnega obdobja so se izvajala redna in pravočasna plačila, zaradi česar je bil odplačan znaten skupni znesek glavnice ali obresti;
- (c) dolžnik pri nobeni izpostavljenosti ne zamuja s plačilom več kot 30 dni.

Člen 47b

Ukrepi restrukturiranja

1. Ukrep restrukturiranja je popuščanje institucije dolžniku (v nadaljnjem besedilu: koncesija), ki ima ali bo verjetno imel težave pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti. Koncesija lahko kreditodajalcu povzroči izgubo in se nanaša na eno od naslednjih dejanj:

- (a) spremembo pogojev odplačevanja dolga, kadar takšna sprememba ne bi bila odobrena, če dolžnik ne bi imel težav pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti;
- (b) delno ali celotno refinanciranje dolga, kadar takšno refinanciranje ne bi bilo odobreno, če dolžnik ne bi imel težav pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti.

2. Za ukrepe restrukturiranja se šteje vsaj naslednje:

- (a) novi pogodbeni pogoji so za dolžnika ugodnejši od prejšnjih, kadar dolžnik ima ali bo verjetno imel težave pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti;
- (b) novi pogodbeni pogoji so za dolžnika ugodnejši od pogodbenih pogojev, ki jih ista institucija v tistem trenutku ponuja dolžnikom s podobnim profilom tveganja, kadar dolžnik ima ali bo verjetno imel težave pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti;
- (c) izpostavljenost pod pogoji iz prvotne pogodbe je bila pred spremembo pogodbenih pogojev razvrščena kot nedonosna oziroma bi bila razvrščena kot nedonosna, če se pogodbeni pogoji ne bi spremenili;
- (d) posledica ukrepa je celotni ali delni odpust dolga;
- (e) institucija odobri izvršitev pogodbenih klavzul, na podlagi katerih lahko dolžnik spremeni pogodbene pogoje, izpostavljenost pa je bila razvrščena kot nedonosna, še preden so bile te klavzule izvršene, oziroma bi bila razvrščena kot nedonosna, če se te klavzule ne bi izvršile;

- (f) dolžnik je v času odobritve dolga ali nedolgo pred tem oziroma po tem plačal obroke glavnice ali obresti iz drugega dolga, do iste institucije, ki je bila razvrščena kot nedonosna izpostavljenost oziroma bi bila razvrščena kot taka, če ta plačila ne bi bila izvedena;
- (g) sprememba pogodbenih pogojev vključuje poplačila, ki se izvedejo s pridobitvijo posesti premoženja, s katerim je bila zavarovana izpostavljenost, če taka sprememba predstavlja koncesijo.
3. Naslednje okoliščine kažejo, da so bili morda sprejeti ukrepi restrukturiranja:
- (a) prvotna pogodba je bila zapadla več kot 30 dni najmanj enkrat v zadnjih treh mesecih pred spremembo pogodbe oziroma bi bila zapadla več kot 30 dni, če ne bi bilo spremembe pogodbe;
- (b) dolžnik je ob sklenitvi kreditne pogodbe ali nedolgo pred tem oziroma nedolgo po tem plačal obroke glavnice ali obresti iz drugega dolga do iste institucije, pri kateri je dolžnik zamujal s plačilom 30 dni vsaj enkrat v zadnjih treh mesecih pred odobritvijo novega dolga;
- (c) institucija odobri izvršitev pogodbenih klavzul, na podlagi katerih lahko dolžnik spremeni pogodbene pogoje, pri izpostavljenosti pa je dolžnik zamujal s plačilom 30 dni ali bi zamujal 30 dni, če se te klavzule ne bi izvršile.
4. Za namene tega člena se težave, ki jih ima dolžnik pri izpolnjevanju finančnih obveznosti, ocenjujejo na ravni dolžnika, pri čemer se upoštevajo vse pravne osebe v dolžnikovi skupini, ki se zajemajo v računovodski obseg konsolidacije skupine, in fizične osebe, ki obvladujejo to skupino.

Člen 47c

Odbitki za nedonosne izpostavljenosti

1. Za namene točke (m) člena 36(1) institucije izračunajo ustrezn znesek nezadostnega kritja ločeno za vsako nedonosno izpostavljenost, ki se odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, in sicer tako, da znesek iz točke (b) tega odstavka odštejejo od zneska iz točke (a) tega odstavka, če znesek iz točke (a) presega znesek iz točke (b):
- (a) vsota:
- (i) nezavarovanega dela vsake nedonosne izpostavljenosti, če obstaja, pomnoženega z ustreznim faktorjem iz odstavka 2;
- (ii) zavarovanega dela vsake nedonosne izpostavljenosti, če obstaja, pomnoženega z ustreznim faktorjem iz odstavka 3;
- (b) vsota naslednjih postavk, če se nanašajo na isto nedonosno izpostavljenost:
- (i) posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;
- (ii) dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105;
- (iii) drugih zmanjšanj kapitala;
- (iv) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti po pristopu na osnovi notranjih bonitetnih ocen, absolutne vrednosti zneskov, odbitih na podlagi točke (d) člena 36(1), ki se nanašajo na nedonosno izpostavljenosti, pri čemer se absolutna vrednost, ki jo je mogoče pripisati vsaki nedonosni izpostavljenosti, izračuna tako, da se zneski, odbiti na podlagi točke (d) člena 36(1), pomnožijo s prispevkom zneska pričakovane izgube za nedonosno izpostavljenost k skupnemu znesku pričakovane izgube za neplačane izpostavljenosti ali izpostavljenosti, ki niso neplačane, kot je ustrezno;
- (v) če je nedonosna izpostavljenost kupljena po ceni, ki je nižja od zneska, ki ga dolguje dolžnik, razlike med nakupno ceno in zneskom, ki ga dolguje dolžnik;
- (vi) zneskov, ki jih je institucija odpisala, odkar je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.

Zavarovani del nedonosne izpostavljenosti je tisti del tovrstne izpostavljenosti, za katerega se za namen izračuna kapitalskih zahtev na podlagi naslova II dela 3 šteje, da je krit s stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem ali da je v celoti in popolnoma zavarovan s hipotekami.

Nezavarovani del nedonosne izpostavljenosti ustreza morebitni razliki med vrednostjo izpostavljenosti iz člena 47a(1) in morebitnim zavarovanim delom izpostavljenosti.

2. Za namene točke (a)(i) odstavka 1 se uporabljata naslednja faktorja:
 - (a) 0,35 za nezavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne tretjega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;
 - (b) 1 za nezavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja od prvega dne četrtega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.
 3. Za namene točke (a)(ii) odstavka 1 se uporabljajo naslednji faktorji:
 - (a) 0,25 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne četrtega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;
 - (b) 0,35 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne petega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;
 - (c) 0,55 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne šestega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;
 - (d) 0,70 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z nepremičninami v skladu z naslovom II dela 3 ali je stanovanjski kredit, za katerega jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je določen v členu 201, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne sedmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;
 - (e) 0,80 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z drugim stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem v skladu z naslovom II dela 3, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne sedmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;
 - (f) 0,80 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z nepremičninami v skladu z naslovom II dela 3 ali je stanovanjski kredit, za katerega jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je določen v členu 201, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne osmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;
 - (g) 1 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z drugim stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem v skladu z naslovom II dela 3, ki se uporablja od prvega dne osmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;
 - (h) 0,85 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z nepremičninami v skladu z naslovom II dela 3 ali je stanovanjski kredit, za katerega jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je določen v členu 201, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne devetega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;
 - (i) 1 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z nepremičninami v skladu z naslovom II dela 3 ali je stanovanjski kredit, za katerega jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je določen v členu 201, ki se uporablja od prvega dne desetega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.
 4. Z odstopanjem od odstavka 3 se za del nedonosne izpostavljenosti, za katerega jamči ali ki ga zavaruje uradna izvozna agencija, uporabljata naslednja faktorja:
 - (a) 0 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju med prvim in sedmim letom po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, ter
 - (b) 1 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja od prvega dne osmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.
 5. EBA oceni niz praks, ki se uporabljajo za ocenjevanje vrednosti zavarovanih nedonosnih izpostavljenosti, in lahko pripravi smernice za določitev skupne metodologije – vključno z morebitnimi minimalnimi zahtevami za ponovno ocenjevanje vrednosti v smislu rokov in *ad hoc* metod – za preudarno ocenjevanje vrednosti primernih oblik stvarnega in osebnega kreditnega zavarovanja, zlasti glede predpostavk v zvezi z možnostjo poplačila in izvršljivostjo. Te smernice lahko vključujejo tudi skupno metodologijo za določanje zavarovanega dela nedonosne izpostavljenosti iz odstavka 1.
- Navedene smernice se izdajo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
6. Kadar se v obdobju med prvim in drugim letom po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, za izpostavljenost odobri ukrep restrukturiranja, se, z odstopanjem od odstavka 2, faktor, ki se uporablja v skladu z odstavkom 2 na datum odobritve ukrepa restrukturiranja, uporablja za dodatno obdobje enega leta.

Kadar se v obdobju med drugim in šestim letom po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, za izpostavljenost odobri ukrep restrukturiranja, se, z odstopanjem od odstavka 3, faktor, ki se uporablja v skladu z odstavkom 3 na datum odobritve ukrepa restrukturiranja, uporablja za dodatno obdobje enega leta.

Ta odstavek se uporablja le v zvezi s prvim ukrepom restrukturiranja, ki je bil odobren po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.“;

(3) v prvem pododstavku člena 111(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Vrednost izpostavljenosti iz naslova aktivne bilančne postavke je enaka njeni knjigovodski vrednosti po upoštevanju po posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105, odbitkov zneskov v skladu s točko (m) člena 36(1) ter drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z zadevno aktivno postavko. Vrednost izpostavljenosti iz naslova zunajbilančne postavke iz Priloge I je enaka naslednjemu odstotku njene nominalne vrednosti po odštetju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1)“;

(4) člen 127(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Nezavarovanemu delu katere koli postavke, kjer je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila dolžnika, ali nezavarovanemu delu katerega koli kreditnega posla v primeru izpostavljenosti na drobno, kjer je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila, se dodeli utež tveganja:

- (a) 150 %, kadar je seštevek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1), manjši kot 20 % nezavarovanega dela vrednosti izpostavljenosti, če ti posebni popravki zaradi kreditnega tveganja in odbitki niso bili uporabljeni;
- (b) 100 %, kadar je seštevek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1), enak ali večji kot 20 % nezavarovanega dela vrednosti izpostavljenosti, če ti posebni popravki zaradi kreditnega tveganja in odbitki niso bili uporabljeni.“;

(5) člen 159 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 159

Obravnava zneskov pričakovane izgube

Institucije zneske pričakovane izgube, izračunane v skladu s členom 158(5), (6) in (10), odštejejo od splošnih in posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105 ter drugih zmanjšanj kapitala v zvezi s temi izpostavljenostmi, razen odbitkov v skladu s točko (m) člena 36(1). Diskonti na aktivne bilančne postavke, ki so bile v skladu s členom 166(1) odkupljene v stanju neplačila, se obravnavajo enako kot posebni popravki zaradi kreditnega tveganja. Posebni popravki zaradi kreditnega tveganja za neplačane izpostavljenosti se ne uporabljajo za kritje zneskov pričakovane izgube pri ostalih izpostavljenostih. Zneski pričakovane izgube za listinjene izpostavljenosti ter splošni in posebni popravki zaradi kreditnega tveganja za te izpostavljenosti niso vključeni v ta izračun.“;

(6) točka (b) člena 178(1) se nadomesti z naslednjim:

„(b) dolžnik več kot 90 dni zamuja s plačilom katere koli pomembne kreditne obveznosti do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe. Za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami MSP v kategoriji izpostavljenosti na drobno, in za izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja lahko pristojni organi 90 dni nadomestijo s 180 dnevi. Nadomestitev s 180 dnevi se ne uporablja za namene točke (m) člena 36(1) ali člena 127.“;

(7) vstavi se naslednji člen:

„Člen 469a

Odstopanje od odbitkov od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala za nedonosne izpostavljenosti

Z odstopanjem od točke (m) člena 36(1) institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne odbijejo ustreznega zneska nezadostnega kritja za nedonosne izpostavljenosti, če je izpostavljenost nastala pred 26. aprilom 2019.

Kadar institucija pogoje za izpostavljenost, ki je nastala pred 26. aprilom 2019, spremeni tako, da se izpostavljenost institucije do dolžnika poveča, se šteje, da je izpostavljenost nastala na dan začetka veljavnosti spremembe, in odstopanje iz prvega pododstavka zanjo preneha veljati.“

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA
